A DOKUMENTUMOT ELEKTRONIKUS
ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL:

ORSZÁGOS BÍRÓSÁGI HIVATAL

Veszprémi Járásbíróság
3.Pk. 50134/2020/12.

A bíróság **dr.** [redacted] által képviselt [redacted] kérelmezőnek – [redacted] által képviselt [redacted] kérelmezett ellen, **kapcsolattartás végrehajtásának elrendelése** iránti ügyében meghozta a következő

v é g z é s t:

A bíróság az alperessel szemben 200.000,- (kettőszázezer) Ft pénzbírságot szab ki a 2020. április 20-tól 2020. május 24-ig elmaradt kapcsolattartások meghiúsítása miatt.

A bíróság elrendeli, hogy a gyermekek átadása a rendőrség közreműködésével történjen.

A bíróság felhívja kérelmezettet, hogy a korábbi végzésben szereplő kötelezettségének az ott szereplő határidőben tegyen eleget.

A végzés ellen fellebbezést annak kézbesítésétől számított 15 napon belül lehet előterjeszteni a Veszprémi Járásbíróságon 3 példányban, a Veszprémi Törvényszékhez címezve.

I n d o k o l á s

Felek között házasság felbontása iránt indult per 2019 szeptemberében, alperes jelen eljárásban kérelmező. Ezt megelőzően a felek kapcsolata megromlott, egyik héten egyik, másik héten másik fél gondoskodott a gyermekekről és lényegében együtt éltek a felek közös tulajdonában álló ingatlanában. 2019. év végén távoltartás került elrendelésre alperessel szemben. Ez helybenhagyásra került, majd az ismét elrendelt távoltartást a másodfokú bíróság megváltoztatta. Ezt követően a bíróság 2020 márciusában rendelkezett ideiglenes intézkedéssel a gyermekekkel való kapcsolattartásról. A bíróság részletesen szabályozta azon helyzetet is, amennyiben felperes a gyermekekkel elköltözne az ingatlanból.

A végzés kézbesítését követően az alperes a kapcsolattartást a pénteki napon megakadályozta, ezt követően az alperes továbbra sem tudott kapcsolattartási jogával élni. A gyermekekkel röviden tudott beszélni, de őket a bíróság előzetesen végrehajtható végzése ellenére másnap sem engedte el az apával.

2020. március 13. napján emailben történő egyeztetést követően a kapcsolattartás alkalmával kérelmező megjelent, majd megállapodtak, hogy a felperes édesapjának ingatlanánál veszi át a gyermekeket. A megbeszélt időpont előtt 5 perccel a rendőrkapitányság értesítette alperest, hogy a felperes ismét távoltartás iránti kérelmet terjesztett elő. Ezt követően a rendőrség arról tájékoztatta felperest, hogy a gyermekeket átveheti, ennek ellenére sem csöngetésre, sem telefonhívásra a felperes kérelmezett nem reagált.

A március 26-27. napjára előírt kapcsolattartás alkalmával 2020. március 27-én 17:00 órakor, annak ellenére, hogy egyeztették, hogy az alperes szüleinek lakhelyén történik a kertben a kapcsolattartás, felperes édesapja az édesapát elzavarta, a gyermekekkel érdemben találkozni

az alperes nem tudott. Ezt követően a felperes édesapja elektronikus üzenetben megtiltotta, hogy a továbbiakban az ingatlanba menjen alperes.

A 2020. április 6-tól történő tavaszi szünetben, majd a húsvéti ünnep alkalmával sem történt kapcsolattartás.

2020. április 25. napján a kérelmezett 15 perc beszélgetést engedélyezett kérelmezőnek felügyelettel az általa lakott ingatlan ajtajában. Ezen kívül videohívások alkalmával tudott a kérelmező a gyermekekkel találkozni.

A jogosult először 2020. április 29. napján nyújtott be kérelmet, melyben kérte, hogy a bíróság hívja fel alperest az előzetesen végrehajtható határozatban foglaltak végrehajtására és a kapcsolattartási szabályok betartására, valamint rendelkezzen arról, hogy a kapcsolattartások pótlásra kerüljenek. A kérelemmel kapcsolatban kérelmezett tájékoztatta a bíróságot a 40/2020. (III. 11.) számú Kormányrendelet hatálybalépéséről.

A koronavírus járvány alatt kérelmezett felperes végig dolgozni járt. 66 éves, cukorbeteg, pajzsmirigy betegségben szenvedő, magas vérnyomással és szívritmus problémákkal küzdő édesanyjával, valamint 67 éves magas vérnyomással és szívritmus problémákkal küzdő édesapjával, valamint a gyermekekkel lakik egy ingatlanban. Alperes a járvány miatt elrendelt korlátozások időszaka alatt otthonról dolgozott.

Valamennyi körülmény mérlegelésével a bíróság 8. számú végzésével, 2020. május 25. napján elrendelte, hogy a kapcsolattartásra vonatkozó határozat szerinti időpontban és módon tegyen eleget kérelmezett a korábbi döntésben foglaltaknak, valamint az elmaradt kapcsolattartások pótlására hat hónapon belüli időtartamot szabott a bíróság, amely végzést előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította. A végzés 2020. június 13. napján jogerőre emelkedett, azzal szemben egyik fél sem jelentett be fellebbezést.

A bíróság a 8. számú végzés meghozataláig, tehát 2020. május 25. napjáig terjedő időszakot vizsgálta. Ezt követően, június 8-án élt újabb bejelentéssel felperes, mellyel a további kapcsolattartások elmaradásáról számolt be. Előadta, hogy 2020. június 1. napján, pünkösd hétfőn a gyermekekkel és kérelmezettel az állatkertben találkoztak, hármasban egy percet sem tudott a gyermekekkel tölteni. 2020. június 5. napján, pénteken kevesebb, mint két órát töltöttek szintén négyesben egy kávézóban.

A 2017. évi CXVIII. tv. 22/B.§ (4) bekezdés szerint a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésének minősül, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett neki felróható okból a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza, vagy egyéb módon meghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást.

A bíróság az előadottak mérlegelésével (a jelen eljárás alapját képező P. 21265/2019. számú perben folyó bizonyításra, valamint a fent részletezett kapcsolattartásokkal összefüggésben a megtartott tárgyaláson elmondottak figyelembevételével) megállapította, hogy a felperes a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza és a gyermekekkel való zavartalan kapcsolattartást meghiúsítja.

Az alperes a kapcsolattartások akadályaként részben a koronavírus járványt hozta fel. Az erre való hivatkozás esetén a bíróságnak az ügy összes körülményét kiemelten kell vizsgálnia. A bíróság ezzel kapcsolatban megállapította, hogy felperes a gyermekeit vagy magát, illetve

idős szüleit ezzel kapcsolatos veszélynek nem kívánta kitenni, úgy ez annak fényében értékelhető, hogy maga napi szinten járt munkahelyére, mellyel fokozott fertőzésveszélynek volt kitéve. Ezzel ellentétben alperes home office rendszerben, otthonról dolgozott, a fertőzésveszélyt minimálisra csökkentve. Azon hivatkozások, miszerint alperes más személyekkel jelent meg a kapcsolattartás alkalmával, ebből a szempontból alperes terhére esik, ugyanakkor felperesnek ezzel kapcsolatban nem a kapcsolattartás megtiltása, hanem megfelelő feltételekkel történő engedélyezése lett volna indokolt.

Ezen túlmenően édesapjára hivatkozva maradt el kapcsolattartás. Ezen magatartásával a bíróság úgy tekintette, hogy kellő indok nélkül akadályozza a kapcsolattartást, mivel alperes egyeztetés után ment a szülői házhoz.

Ezen túlmenően a gyermekekkel való zavartalan kapcsolattartás kifejezett akadályozásának tekintette azt a bíróság, hogy a kérelmezett sem az állatkertben, sem a kávéházban nem engedélyezett külön töltött időt a gyermekek és édesapjuk számára. Ennek okát a tárgyalás során sem tudta adni.

A törvény 22/C.§ (2) bekezdés szerint, ha a bíróság megállapítja, hogy a kérelmezett megszegte a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat, elrendeli a végrehajtást. Ez a 8. számú végzéssel megtörtént. A bíróság a végzésben felhívta a (3) bekezdés alapján kérelmezettet további jogkövetkezmények alkalmazására. A bíróság megállapította, hogy sem az ideiglenes intézkedés szerinti kapcsolattartásnak, sem a pótlásra vonatkozó kötelezettségeinek nem tett eleget egyelőre a kérelmezett, így a 22/D.§-ban írt jogkövetkezmények alkalmazása indokolt volt. Ezen szakasz (1) bekezdésének megfelelően kérelmező tájékoztatta a bíróságot a teljesítés elmaradásáról.

Kérelmében felperes tehát kérte pénzbírság kiszabását és a 22/D.§ (2) bekezdés b., c. és d. pontjának alkalmazását indítványozta. Ezzel kapcsolatban kérelmezettnek jogi képviselője útján annyi észrevétele volt, hogy a törvényszék a kapcsolattartás vonatkozásában az ideiglenes intézkedést hatályon kívül helyezte. Az ideiglenes intézkedést hatályon kívül helyező végzés a Veszprémi Járásbíróságra június 12. napján érkezett.

Tekintettel arra, hogy kérelmezett mind a bíróság ideiglenes intézkedés iránti végzését, mind a bíróság végrehajtást elrendelő végzését figyelmen kívül hagyta, a bíróság indokoltnak látta, hogy a kérelmező kérelmének helyt adjon. Az elsőfokú bíróság ideiglenes intézkedést elrendelő végzése május 12. napjáig mindenképp hatályban volt, ennek felek részére történő kézbesítéséről a bíróságnak információja nincs. A bíróság álláspontja szerint pedig az, hogy az ideiglenes intézkedés meghozatalát követően a kapcsolattartás tekintetében a végzés megváltoztatásra kerül, nem ok arra, hogy a kérelmező kérelmének a bíróság ne adjon helyt.

Amennyiben a kérelmező kérelmének ilyen okból nem adna helyt, a bíróság az ideiglenes intézkedés és kapcsolattartás végrehajtására vonatkozó eljárást és így a bíróság korábbi rendelkezéseit üresítené ki.

A bíróság így a törvény 22/D.§ b.) pontja alapján az 1994. évi LIII. tv. (Vht.) 171.§ c.) pont alapján pénzbírságot szabott ki, mivel alperes a kapcsolattartások elmaradását nem indokolta érdemben. A bíróság érdemi védekezésnek azt nem tekintette, hogy „A végrehajtási kérelmében előadottak nem fedik a valóságot, a kapcsolattartás megvalósult, de nem a kérelmező által előadottak szerint valósult meg, az ferdítésekkel tarkított! Kérelmezett maximális lehetőséget biztosított a gyermekeknek, hogy édesapjukkal lehessenek. Az elmúlt

időszakban több alkalommal is találkozhatott a gyermekekkel kérelmező, bár a korábbi ideiglenes intézkedés iránti kérelmet a bíróság tárgytalannak tekinti, ennek ellenére nyilatkozattételi kérelmüknek ezzel eleget tettünk.” Ezen nyilatkozatot a bíróság annak fényében értékelte, hogy ebben a körben a kérelmező által előadottakkal egyező kapcsolattartási alkalmak kerültek előadásra a tárgyaláson.

A bíróság megállapította, hogy a kapcsolattartás szabályainak rendszeresen és visszatérően nem tesz eleget a kérelmezett, ezeket rendszeresen megszegi, így a rendőrség közreműködésével történő átadás a Vht. 180/B.§ alapján történik. A bíróság ezen rendelkezést arra figyelemmel is hozta, hogy a kapcsolattartások alkalmával a kérelmezett egyébként is rendszeresen a rendőrökhöz fordul, szinten minden kérelmezői jelenlét alkalmával. A rendőrség jelenléte így ezen alkalmakkor kifejezetten indokolt és a korábbiakban is megfelelő segítséget nyújtott a gyermekek átadása során.

A bíróság arra is figyelemmel volt, hogy a bíróságnak a törvény 22/D.§ (3) bekezdése szerint a végrehajtásnak azt a módját köteles elrendelni, amely az ügy körülményeit figyelembevéve a leghatékonyabban mozdítja elő a kötelezettség teljesítését. A (2) bekezdés d.) és e.) pontjában foglalt intézkedés az a.), b.) vagy c.) pontban foglalt intézkedés mellett is elrendelhető. A bíróság a (2) bekezdésben foglaltak közül többet egyidejűleg is elrendelt a 22/ D.§ (4) bekezdés alapján.

A bíróság jelen végzését emiatt a törvény 22/D.§ (6) bekezdés alapján megküldi elektronikus úton a Magyar Bíróság Végrehajtói Kar hivatali szervének.

A bíróság feljelentést nem tesz, de a kérelmező ezirányú kérelmét megküldi az illetékes rendőrkapitányságnak további intézkedések megtétele végett.

Jelen végzés ellen a Polgári perrendtartásról szóló törvény általános szabályai alapján van helye fellebbezésnek.

A bíróság felhívja alperest, hogy amennyiben a 2020. március 11-től az ideiglenes intézkedés iránti végzés hatályon kívül helyezésének kézhezvételéig tartó időszakban történő kapcsolattartások 2020. november 25. napjáig nem kerülnek pótlásra, úgy erről további pénzbírság kiszabása végett haladéktalanul tájékoztassa a bíróságot.

Veszprém, 2020. július 22.

dr. Juhász Gergely sk.
bíró